

Bruno Schulz (1892-1942)

pisarz, malarz, nauczyciel

1902-1910: matura, nieukończone studia, choroba płuc, dłuższe pobyty w uzdrowiskach

1915: wyjazd do Wiednia, Akademia Sztuk Pięknych

1920-1923: cykl graficzny "Xięga Bałwochwacza", pierwsze wystawy

1924-1941: nauczyciel rysunku i prac ręcznych w Drohobyczu

1930: wystawa solowa i zbiorowa (Lwów i Kraków). Żydowska pisarka i filozofka Debora Vogel zachęca go do pisania

1932: stałe zatrudnienie w charakterze nauczyciela. Po śmierci swoich rodziców, opiekuje się rodziną

1933: wydanie drukiem zbioru opowiadań "Sklepy cynamonowe"

1936-1938: kolejne krótkie opowiadania, niektóre z własnymi ilustracjami; "Złoty Laur" Polskiej Akademii Literatury

1939: zakaz pisania w Związku Radzieckim - jego pisma nie odpowiadają "realizmowi socjalistycznemu"; na chleb zarabia obrazami propagandowymi

1941: okupacja niemiecka Drohobycza: początek "ostatecznego rozwiązania"

1941-1942: jako "Żyd domowy" SS-Hauptscharführera Felixa Landaua musi pomalować ujeżdżalnię, kasyno i pokój dziecięcy syna Landaua

19.11.1942: w planowanym dniu ucieczki, w "Krwawy czwartek" w Drohobyczu, zostaje zastrzelony na ulicy przez esesmana

Bruno Schulz był wówczas jednym z najśłynniejszych polskich pisarzy. W Drohobyczu był znany i lubiany jako trochę dziwny, introwertyczny nauczyciel sztuki, który przykuwał uwagę swoich uczniów fantastycznymi historiami.

„... Nawet oślawieni wichrycyiele w klasie milkli, zaczarowani przez jego historie... Dla mnie jego historie były doświadczeniem, fantazją Ja nie tylko je lubiłem, ja czekałem na nie z wielką niecierpliwością...“

Ze'ev Fleisher, Uratowany z Drohobycza

Źródła: Sandkühler, „Endlösung” in Galizien; Schulz, Sklepy cynamonowe; Geissler, Odnaleźć obrazy (video)